

УПРАВЛІНСЬКЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ: СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ В РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

*І. Байдак, старший
викладач Дніпровський державний аграрно-
економічний університет*

Загострення соціальних і економічних проблем, посилення конкуренції в ринковій економіці створюють складності в умовах функціонування вітчизняних підприємств. Все це потребує покращення їх адаптаційних

можливостей до змін зовнішнього середовища.

Особливої уваги потребує управлінська інфраструктура як одна із складових інфраструктурного комплексу розвитку бізнесу, що створює умови для якісного і ефективного його функціонування. Організації управлінського консультування, або консалтингові фірми, складають основу управлінської інфраструктури.

Верба В.А. зазначає: «Консалтинг – це галузь сучасного підприємництва і в сьогоденні стає обов'язковою ланкою в системі заходів підвищення ефективності діяльності підприємств різних галузей народного господарства завдяки акумуляції знань і досвіду в господарській діяльності, підтримці прийняття виважених управлінських рішень, стимулюванню впровадження доцільних змін у діяльності суб'єктів господарювання» [1].

По сукупності проблем, які вирішує в сфері аналізу аспектів діяльності організації, консалтинг має багатофункціональний характер. Посадський виділяє такі види консалтингу:

1. Управлінське консультування (розробка стратегії; маркетинг; управління виробництвом, трудовими ресурсами, структура управління).

2. Фінансове консультування (питання обліку та аудиту; оцінка ризиків, розробка фінансової стратегії; оцінка результатів діяльності).

3. Юридичне консультування (питання, які пов'язані з юридичними аспектами оподаткування, створенням, ліцензуванням і ін.) [2].

За результатами аналізу консалтинг дає можливість сформулювати рекомендації щодо стратегії загального планування, основних цілей діяльності, структури управління та контролю за діяльністю організації.

Сутність консалтингу і його особливості розкриваються в роботах таких вчених, як Ф. В. Зінов'єв, В. А. Верба, О. П. Посадський, В. В. Давиденко, В. Ш. Рапопорт, М.Ф. Безкровний, Е. Бейч, П. Блок та інші.

У процесі розвитку управлінського консультування до

визначення сутності консалтингу виділяються два підходи.

У першому випадку використовується широкий функціональний погляд на консультування, коли під цим процесом розуміють будь-яку форму надання допомоги, при якій консультант не відповідає за виконання завдання, але допомагає тим, хто відповідальний за це.

Другий підхід розглядає консультування як особливу професійну службу, яка працює за контрактом і надає послуги, що допомагають організації- замовникові виявити управлінські проблеми, проаналізувати їх, дають рекомендації та сприяють вирішенню цих проблем [3].

Ці підходи взаємодоповнюють одне одного, та разом з функціями лежать в основі визначень консультування.

Функції управлінського консультування виділені дослідниками:

1. *Функція інформування.* Дозволяє сформувати інформаційний простір.
2. *Наукова, або пізнавальна.* Пов'язана з поширенням наукових досягнень передового досвіду у сфері виробництва.
3. *Дослідницька, або діагностична.* Дозволяє вивчити стан об'єктів, що

сприяє своєчасному ухваленню необхідних управлінських рішень.

4. *Посередницька* функція полягає в наданні допомоги у виборі правильної стратегії, у виявленні перспективних об'єктів співпраці.

5. *Освітня* функція пов'язана з організацією і проведенням семінарів [4].

Отже, спираючись на досвід дослідників теорії та практики управлінського консультування, можемо визначити, що консалтинг – це вид управлінської діяльності менеджерів з надання кваліфікованих, незалежних та професійних, послуг певним суб'єктам господарювання з використанням інтелектуального потенціалу, що дозволить керівникам підприємств швидко реагувати на організаційні зміни середовища підприємства, своєчасно виявляти проблеми і використовувати нові можливості в управлінні, впроваджувати зміни.

Висновок:

Управлінський консалтинг – складова інфраструктури сучасного бізнес- середовища і важлива сфера підприємництва в економіці багатьох країн.

В Україні необхідність формування і розвитку інфраструктурних інституцій, що формують здатність до генерування нових знань і бізнес-ідей та загалом до інноваційної діяльності, створення інтелектуальних ресурсів зумовив процес інтеграції України у глобальний економічний простір.

Література:

1. Верба В. А. Управлінське консультування: концепція, організація, розвиток : монографія / В. А. Верба. – К. : КНЕУ, 2011. –

327 с.

2. Посадский А. Основы консалтинга : пособ. [для преподавателей экон. и бизнес-дисциплин] [Электронный ресурс] / А. Посадский. – М. : ГУВШЭ, 1999.

– 240 с. – Режим доступа :h

3. Блок П. Безупречный консалтинг / пер. с англ. Санкт Петербург: Питер, 2007. 298 с.

4. Гонтарева І. В. Управління консалтинговою діяльністю: конспект